

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 590/2011-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. decembra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť J. M. a I. M., Rakúsko, zastúpených Advokátskou kanceláriou, s. r. o., v mene ktorej koná Mgr. M. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 10 C 118/2002 z 11. mája 2011 a uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11 Co 212/2011 z 12. augusta 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. M. a I. M. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. novembra 2011 doručená (na poštovú prepravu bola odovzdaná 9. novembra 2011) sťažnosť J. M. a I. M. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených Advokátskou kanceláriou, s. r. o., v mene ktorej koná Mgr. M. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva vlastníť majetok

podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Dunajská Streda (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 10 C 118/2002 z 11. mája 2011 a uznesením Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 11 Co 212/2011 z 12. augusta 2011.

V podstatnej časti sťažnosti sťažovatelia uviedli:

«Sťažovatelia na základe kúpnych zmlúv zo dňa 23.11.1993 a dňa 3.12.1993 uzatvorených so V., a.s. nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva manželov nehnuteľnosti, ku ktorým patrilo aj dom so súpisným číslom 854 postavený na parcele registra „C“ parc.č. 25 v katastrálnom území Š., ktorého časť mali v nájme manželia V. na základe nájomnej zmluvy zo dňa 08.04.1995 a následne zo dňa 21.04.1995.

Z dôvodu neplnenia si uhradzovacej povinnosti nájomcov po dobu dlhšiu ako tri mesiace, dňa 23.7.2001 sťažovatelia dali nájomcom výpoveď z nájmu a neskôr dňa 30.8.2002 podali sťažovatelia na Okresnom súde Dunajská Streda žalobu o vypratanie nehnuteľnosti osobám, ktoré nehnuteľnosti neoprávnene užívali, okrem iného aj voči pánovi V., ktorý v spore vystupuje ako odporca v 1. rade, jeho terajšia manželka vystupuje v konaní ako odporkyňa v 4. rade. O uvedenej žalobe súd pojednáva v konaní pod sp.zn. 10C/118/2002 už 9 rokov.

Uznesením zo dňa 11.05.2011, teda po takmer 9 rokoch od podania žaloby o vypratanie nehnuteľnosti, Okresný súd Dunajská Streda zakázal sťažovateľom akýmkoľvek spôsobom brániť odporcovi v 1. rade v riadnom užívaní nehnuteľnosti súp. č. 854 na parc.č. 25,... kat. územie Š... a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci vedenej na tamom súde pod sp. zn. 10C/62/2010 o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam.

Proti uvedenému uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia podali sťažovatelia dňa 06. 06. 2011 odvolanie, v ktorom poukázali na to, že v konaní nebola osvedčená existencia reálnej potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania. Rovnako poukázali na to, že odporca v 1. rade mal už v roku 2003 uzatvorené nájomné zmluvy s tretími osobami, na základe ktorých mohol užívať iné nehnuteľnosti. V čase vydania predbežných opatrení odporca v 1. rade spolu so svojou manželkou užívali 2 - izbový byt, ktorý im bol pridelený Mestom Š. a ktorý užívali od 1. 8. 2007 na dobu určitú, t.j. na tri roky

podľa príslušných právnych predpisov mesta a výnosu Ministerstva výstavby, regionálneho rozvoja SR o poskytovaní dotácií na rozvoj bývania, pričom nájomná zmluva odporcov s Mestom Š. bola dňa 1. 8. 2010 opätovne predĺžená o ďalšie tri roky. Rovnako poukázali na to, že medzi nariadeným predbežným opatrením a požadovaným rozsudkom vo veci 10C/62/2011 nie je žiadna súvislosť. V závere zdôraznili, že vydaním predbežného opatrenia sa odporcom poskytuje ochrana „práva“, ktorým nikdy disponovať nebudú. Zároveň sťažovatelia odvolanie doplnili podaním zo dňa 10.6.2011, kde sťažovatelia mierne sarkasticky podotkli, že „v jeho (odporcom v 1. rade) riadnom užívaní (nehnuteľnosti) mu akýmkoľvek spôsobom brániť nevieme! My mu vieme brániť len v neriadnom čiže protiprávnom užívaní nehnuteľností..., čím chceli poukázať na fakt, že práve odporca v 1. rade je tou osobou, ktorá sústavne porušuje svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z nájomnej zmluvy a súd paradoxne nariadil sťažovateľom umožniť riadne užívanie nehnuteľnosti osobe, ktorá ju riadne neužíva.

Dňa 12.08.2011 rozhodol Krajský súd v Trnave o podanom odvolaní tak, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil. Odvolací súd v svojom potvrdzujúcom uznesení okrem iného uviedol aj to, že postup súdu prvého stupňa v podobe vydania predbežného opatrenia bol správny aj z toho dôvodu, že v prípade úspechu žaloby v konaní 10C/62/2011 vedenom na Okresnom súde Dunajská Streda by sa sťažovatelia ocitli v pozícii osôb, ktoré nemajú k nehnuteľnosti žiadne právo a takto by zjavne bolo usudzovať na neoprávnenosť požiadavky na vypratanie predmetnej nehnuteľnosti, na platenie nájomného ako aj na výpoveď z nájmu z dôvodu jeho neplatenia...

Vlastnícke právo sťažovateľov k predmetným nehnuteľnostiam tak bolo v rámci vyššie uvedených rozhodnutí potvrdené.

Napriek vyššie uvedenej skutočnosti zakladajúcej prekážku rozhodnutej veci je dnes proti sťažovateľom na Okresnom súde Dunajská Streda vedené konanie 10C/62/2011, v ktorom sa Slovenská republika opätovne domáha neplatnosti kúpnych zmlúv k predmetným nehnuteľnostiam a určenia, že vlastníkom predmetných nehnuteľností je Slovenská republika.

Obsah vlastníckeho práva, ktorého ochranu poskytuje osobám článok 20 Ústavy Slovenskej republiky, je bližšie špecifikovaný v ustanovení § 123 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“). Podľa tohto ustanovenia je

vlastník v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním. ... k vlastníckemu právu neodmysliteľne patrí aj možnosť realizácie jednotlivých práv v zmysle rímskoprávneho *uti, frui, habere a disponere*, teda aj užívať a požívať jeho plody. ... obmedziť výkon vlastníckeho práva prostredníctvom predbežného opatrenia je možné iba v odôvodnených prípadoch, ktoré si takúto ochranu predbežnej povahy zasluhujú. Nakoniec podmienka potreby odôvodneného záujmu pri vydaní predbežného opatrenia obmedzujúceho práva iných je odzrkadlená aj v §75 ods. 2 O.s.p., ktoré pre úspešné podanie návrhu na vydanie predbežného opatrenia stanovuje aj popísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia. Okresný súd Dunajská Streda ani Krajský súd Trnava sa v napádaných uzneseniach nezaoberali otázkou nevyhnutnosti a primeranosti tohto zásahu vzhľadom k podstate vlastníckeho práva sťažovateľov. súdy v rámci rozhodnutí o predbežnom opatrení obmedzujúcich vlastnícke práva sťažovateľov dôsledne nezhodnotili primeranosť a nevyhnutnosť vydania predbežného opatrenia. Súd zakázal sťažovateľom ako dobromyseľným vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti brániť odporcovi v 1. rade v riadnom užívaní nehnuteľnosti... no v rámci tohto zákazu nijako nezohľadnil skutočnosť, že odporca v 1. rade užíval predmetnú nehnuteľnosť bez toho, aby za predmetné užívanie riadne uhrádzal sťažovateľom ako zapísaným vlastníkom nehnuteľnosti akékoľvek platby spojené s nájomným a ani to, že nájomná zmluva bola zrušená a že v čase vydania tohto predbežného opatrenia mal na základe vyjadrení mesta Š. potvrdené, že odporca v 1. rade má možnosť užívať aj byt mimo bytu vo vlastníctve sťažovateľov. Okresný súd v rámci svojho rozhodnutia o vydaní predbežného opatrenia tak predovšetkým nezohľadnil synalagmatickosť nájomného vzťahu v podobe obligatórnej odplatnosti za užívanie nehnuteľnosti nájomníkom. Sťažovatelia majú za to, že odporca v 1. rade nijako nepreukázal úhradu nájomného za obdobie trvania súdneho sporu o jeho vypratanie z predmetnej nehnuteľnosti. Odporca v 1. rade sa tak, na jednej strane domáhal riadneho plnenia z nájomného vzťahu zo strany sťažovateľov ako prenajímateľov, no na strane druhej sám neplnil svoju uhradzovaciu povinnosť voči sťažovateľom. Okresný súd tak svojím prístupom neprimerane a v rozpore s absenciou existencie skutočností odôvodňujúcich vydanie predbežného opatrenia obmedzil sťažovateľom ich vlastnícke práva a to v rozpore s ustanoveniami článkov 20 ods. 1, ods. 4 a ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky. Nakoľko

ústavný súd posudzuje problematiku predbežných opatrení iba v ojedinelých prípadoch a k zrušeniu napadnutého rozhodnutia o nariadení predbežného opatrenia pristupuje len za celkom výnimočných okolností, je potrebné dodať, že sťažovateľmi opísaný skutkový stav ako aj porušenie ich vlastníckeho práva v prospech neplatiacich užívateľov podľa nášho názoru zodpovedá podmienke výnimočnosti, a to aj s prihliadnutím na 9 ročnú dobu súdneho konania o jednoduchom predmete súdneho sporu...

Sťažovatelia... majú za to, že okresný súd napriek preukázaným skutočnostiam a v rozpore so zásadami synalagmatickosti nájomného vzťahu neodôvodnene vydal predbežné opatrenie, ktorým obmedzil vlastnícke právo sťažovateľov a fakticky im zabránil v práve brať z predmetu svojho vlastníctva plody v podobe nájmu. Okresný súd Dunajská Streda tak spolu s Krajským súdom v Trnave, ktorý uznesením zo dňa 12.08.2011 potvrdil uznesenie okresného súdu, po deviatich rokoch trvania konania výrazným spôsobom zasiahol do vlastníckeho práva sťažovateľov a zvýšil tak rozsah ich právnej neistoty.»

Sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd o ich návrhu rozhodol týmto nálezom:

„základné právo sťažovateľov J. M... a I. M..., vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolu č.11, boli uznesením Okresného súdu Dunajská Streda z 11.5.2011 v konaní vedenom pod sp. zn. 10C 118/2002 a uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 12.8.2011 v konaní vedenom pod sp. zn. 11Co/212/2011 porušené.

Ústavný súd zrušuje uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 12.08.2011 vo veci vedenej pod sp.zn. 11Co/212/2011 a uznesenie 10C/62/2011-38 Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 11.05.2011 vo veci vedenej pod sp.zn. 10C 62/2011.

Ústavný súd priznáva J. M... primerané finančné zadostučinenie vo výške 1500 EUR, ktoré je mu Okresný súd Dunajská Streda a Krajský súd v Trnave povinný uhradiť spoločne a nerozdielne do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Ústavný súd priznáva I. M... primerané finančné zadostučinenie vo výške 1500 EUR, ktoré je jej Okresný súd Dunajská Streda a Krajský súd v Trnave povinný uhradiť spoločne a nerozdielne do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Dunajská Streda je povinný uhradiť J. M... a I. M... trovy právneho zastúpenia vo výške 276,64 EUR na účet právneho zástupcu - Advokátskej kancelárii B., s.r.o.,..., zapísanej v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sro, vložka č.: 69823/B, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa skúmajúc, či nie sú dané dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V prvom rade ústavný súd pripomína, že jeho právomoc poskytovať ochranu pred porušením základných práv a slobôd v zmysle čl. 127 ods. 1 ústavy je daná iba subsidiárne, teda iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a základných slobôd nerozhoduje iný súd, preto potom:

1. Vo vzťahu k namietanému porušeniu označených práv rozhodnutím okresného súdu uznesením sp. zn. 10 C 118/2002 ústavný súd konštatuje, že nemá právomoc preskúmať napadnutý postup okresného súdu, keďže jeho rozhodnutie a postup, ktorý jeho vydaniu predchádzal, preskúmal na základe odvolania sťažovateľov krajský súd, ktorý rozsudkom sp. zn. 11 Co 212/2011 z 12. augusta 2011 napadnuté rozhodnutie okresného súdu sp. zn. 10 C 118/2002 z 11. mája 2011 v celom rozsahu potvrdil.

Z tohto dôvodu bolo potrebné sťažnosť sťažovateľov v tejto časti odmietnuť pre nedostatok právomoci podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (I. ÚS 103/02, III. ÚS 70/02).

2. Tú časť sťažnosti, ktorá smeruje proti rozhodnutiu krajského súdu sp. zn. 10 C 118/2002 z 11. mája 2011, treba považovať za zjavne neopodstatnenú.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

Podľa konštantnej judikatúry ústavný súd nie je súčasťou systému všeobecných súdov, ale podľa čl. 124 ústavy je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Pri uplatňovaní tejto právomoci ústavný súd nie je oprávnený preskúmať a posudzovať ani právne názory všeobecného súdu, ani jeho posúdenie skutkovej otázky. Úlohou ústavného súdu totiž nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách. Posúdenie vecí všeobecným súdom sa môže

stať predmetom kritiky zo strany ústavného súdu iba v prípade, ak by závery, ktorými sa všeobecný súd vo svojom rozhodovaní riadil, boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne. O arbitrárnosti (svojevôli) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (mutatis mutandis I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 382/06).

Podľa názoru ústavného súdu sa krajský súd podrobne a vyčerpávajúco vysporiadal s námietkami uvedenými v odvolaní podanom sťažovateľmi. Jeho závery sú presvedčivé, a ústavný súd preto nevidí žiaden dôvod, aby do týchto záverov zasiahol.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia krajský súd uviedol:

„Predmetom konania, vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 10C/118/2002 je určenie povinnosti odporcom v 1. - 4. rade vypratať spornú nehnuteľnosť, nachádzajúcu sa v kat. úz. Š. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým v rámci tohto konania bolo vydané predbežné opatrenie, ktorým sa navrhovateľom v 1. a 2. tade zakázalo akýmkoľvek spôsobom brániť odporcovi v 1. rade v riadnom užívaní spornej nehnuteľnosti, to do právoplatného skončenia konania, vedeného na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 10C/62/2011 o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam.

Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že odporca v 1. rade v konaní o určenie mu povinnosti vypratať nehnuteľnosť, a to byt v rodinnom dome č. súp. 854 na parc. č. 25, vedený na LV č. 1453 pre k. ú. Š. podal návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorým by súd zakázal navrhovateľom v 1. a 2. rade akýmkoľvek spôsobom brániť mu v riadnom užívaní vypratávanej nehnuteľnosti do právoplatného skončenia konania o určenie vlastníckeho práva k vypratávanej nehnuteľnosti vedenej na OS Dunajská Streda pod sp. zn. 10C/62/2011. V návrhu uviedol, že navrhovatelia ako vlastníci domu proti nemu vedú niekoľko sporov, ktoré doposiaľ nie sú právoplatne ukončené. Proti navrhovateľom je však vedený spor o určenie vlastníctva, kde žalobu podal štát v zastúpení Ministerstva hospodárstva SR, nakoľko došlo k nezákonným predajom rodinných domov štátnym podnikom, ktorému boli domy zverené do správy. On ako dlhoročný zamestnanec štátneho

podniku Ž. Š. si chcel predmetný dom odkúpiť, nedostal však túto možnosť. Štátny podnik nebral do úvahy jeho žiadosť o odkúpenie domu, i keď zákon dovoľoval odkúpiť dom práve jeho nájomníkom. Navrhovatelia, ako terajší vlastníci sústavne žiadajú vyššie a vyššie nájomné, nerešpektujú zákon, pristúpili už k takým drastickým krokom, že mu ako nájomníkovi uzavreli prívod vody do domu, čím mu znemožňujú byť riadne užívať. Vyhrážali sa mu, že dajú odpojiť aj elektriku a plyn, ich cieľom je takýmto spôsobom ho z bytu doslovne vyštváť. K uzavretiu prívodu vody došlo dňa 18.4.2011. Polícia, ktorá prišla vec riešiť navrhla požiadať o vydanie predbežného opatrenia súdom. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľmi je mu znemožnené riadne užívať dom, na ktorý má platnú nájomnú zmluvu, je sústavne napádaný navrhovateľmi, ktorí sa mu neustále vyhrážajú. Žiadal, aby sa zabránilo ďalším nezákonným postupom, kým súd nerozhodne vo veci o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, a to nariadením predbežného opatrenia.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia, ako aj obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, potrebnom na zistenie skutkového stavu a na vyhlásenie uznesenia a na základe dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvého stupňa.

Správny bol postup súdu prvého stupňa, keď návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým zakázal navrhovateľom akýmkoľvek spôsobom brániť odporcovi v riadnom užívaní nehnuteľnosti považoval za dôvodný a predbežné opatrenie nariadil. Odvolací súd dodáva, že nesporne vyplynulo z obsahu spisu, že paralelne prebieha konanie o určenie vlastníckeho práva k vypratávanej nehnuteľnosti, ktorého predmetom a účelom je spochybnenie správnosti vlastníckeho práva navrhovateľov k vypratávanej nehnuteľnosti. Za predpokladu úspechu žaloby v tomto konaní o určenie vlastníckeho práva, vedeného pod sp. zn. 10C/62/2011 by sa navrhovatelia ocitli v pozícii osôb, ktoré nemajú k nehnuteľnosti žiadne právo a takto by zjavne bolo usudzovať na neoprávnenosť požiadavky na vypratanie predmetnej nehnuteľnosti, na platenie nájomného, na výpoveď z nájmu z dôvodu jeho neplatenia. Za situácie, keď je spochybneným vlastnícke právo osôb, požadujúcich vypratanie nehnuteľnosti, pričom je irelevantné kým je spochybňované je namieste, aby bol zachovaný status quo veci, predchádzajúci odporcom v 1. rade tvrdenému odpojeniu

prívodu vody a zabezpečujúci mu nerušené užívanie tejto nehnuteľnosti. V prípade skoršieho právoplatného skončenia veci o vypratanie nehnuteľnosti ako konania o určenie vlastníckeho práva predbežné opatrenie zanikne v súlade s ust. § 77 ods. 1 písm. b),c) O.s.p.“

Ústavný súd konštatuje, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia krajský súd zrozumiteľným a jednoznačným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu vo vzťahu k sťažovateľom potvrdil. Tento postup krajského súdu pri odôvodňovaní svojho právneho záveru vo veci sťažovateľov nemožno považovať za zjavne neodôvodnený alebo arbitrárny, teda krajský súd v danom prípade neporušil označené základné práva sťažovateľov. Skutočnosť, že sťažovatelia sa s právnym názorom krajského súdu nestotožňujú, nemôže sama osebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti tohto názoru a nezakladá ani oprávnenie ústavného súdu nahradiť právny názor krajského súdu svojím vlastným. Ústavný súd nie je opravným súdom právnych názorov krajského súdu. Ingerencia ústavného súdu do výkonu tejto právomoci krajského súdu je opodstatnená len v prípade jeho nezlučiteľnosti s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou. Aj keby ústavný súd nesúhlasil s interpretáciou zákonov všeobecných súdov, v zmysle citovanej judikatúry by mohol nahradiť napadnutý právny názor krajského súdu iba v prípade, ak by ten bol svojvoľný, zjavne neodôvodnený, resp. ústavne nekonformný. O svojvôli pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam. To však nie je prípad sťažovateľmi napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. decembra 2011